

בריאות

הלכה בלבד?

יחיא גירש, תושב כפר-סבא, הינו גבר בעמיו. אשתו חממה (37) הביאה לו שבעה ילדים, אשר גאחלו עליהם היתה רבה. אך כאשר נכנסה חממה להריונה השמיני, חשבה שזה כבר יותר מדי. ההריונות ה"תכופים" גרמו לה לכאבים והיא פנתה לעזרת קופת-חולים.

הרופא שבדק את חממה העלה את מימ"צאיו על טופס "שליחת חולה" רשמי, ו"חממה הועברה לבית-החולים לילדות ב"כפר-סבא, כשהיא בחודש הששי להריונה. לאחר כמה ימי שהיה בבית-החולים נותחה חממה ובוצעה לה הפלה.

עזרת החוק. יתכן שהכל היה עובר בשלום, אילמלא נכשל המנתח ובשעת ב"צוץ ההפלה קרע ברחמה של חממה קרע באורך של עשרה סנטימטרים. תוך 24 שעות היא נפטרה.

הבעל המזועזע, שנשאר עם שבעת יל"דיו, ניסה לברר את סיבות מותה של אשתו, אך הנהלת בית-החולים סרבה לגלות לו. הוא פנה לעורך-הדין התל-אביבי דוד דרזנין, ביקשו לספל בעניין, כשהוא ח"ם על הסכמה להסרת כל סודיות מבקשתו. לאחר שהשיג עורך-הדין את מימצאי הבדיקה-שלאחר-המח, בה אושרו ה"פגמים הפנימיים שנתגלו בגופת האשה, פנה אל בית-החולים לילודות, ביקש לקבל ציון



מרים וכלביה

על חוף הים, נשיקת מציל

מפורט של נסיבות המחלה בעטיה הובאה האשה לבית-החולים. אולם הנהלת בית החולים דחתה את בקשתו, הפנתה אותו למחלקה המשפטית של קופת-חולים. דרזנין החל מריץ מכתבים אל קופת-חולים, אולם אף גושם לא נענה. לאחר כמה שחיות טלפוניות נוספות, בהן הסביר להנהלת קופת-חולים כי התוצאות העלו"לות לצמוח לרופא האחראי, אם יאלץ ל"הגיש תביעה משפטית, יהיו בלתי נעימות, הגיש דרזנין את הפרשה לבירור משפטי. בית-משפט השלום בפתח-תקוה, בפניו עומדת להתברר השבוע תביעה זו, יחליט אם להפעיל את החוק הפוסק עונש של 14 שנות מאסר על המנסה לבצע הפלה — חוק המשמש כיום בבחינת "הלכה ואין מורים בה".

דרכי אדם

מזל של כלב

גבולות העיר ירושלים כבר ראו מחזות משונים למכביר. המחזה המתרחש במשך כל שעות היום בחדרה של מרים רפפורט (45) יכול להשתות למתוהים שבהם. שם, על מיטה אחת, ישנים בצנחא ששה כלבים, ששה חתולים ובעלת-החצר.

הסיבה נעוצה במה שקרה בוקר אחד, לפני שנים רבות. על חולות שפת ימה של תל-אביב שכבה אשה מעולפת, שבגדיה נטפו מים. נזכרת מרים: "פתחת את עיני וראיתי כלב זאב גדול עומד מעלי. הוא הוציא אותי מהמים."

הכלב ראה את האשה הצעירה מטילה את עצמה למים הגועשים, כדי להתאבד. הוא קפץ אחריה, נאבק עם הגלים והציל את חייה. מאותו יום החליטה מרים להקי"דש את חייה לחיות הנאמנות: "אהבה נכזבת היא שדחפה אותי לזרועות המוות" סיפרה, "את חיי החדשים הייתי חייבת לכלב שהציל אותי."

קורות חיים. היא ארזה את הפציה, ויחד עם כלב הזאב נסעה לירושלים. שם מצאה חדר ליד חומת העיר העתיקה. מרים, ילידת מינכן, שעלתה ארצה ערב מלחמת העולם השנייה, השתכרה כשוטפת כלים במסעדות.

משכורתה הספיקה אך בקושי לקיום ה"מושבה שנוסדה בחדרה. כי השמועה עברה כנראה בין בעלי-בתי, ובמהרה התרוצצו סביבה קרוב לעשרים כלבים. קרבות תשי"ח פגעו גם בידידיה והיא נותרה עם חמשה כלבים בלבד. היא גם נאלצה לעזוב את חדרה, לעבור לשכונת-ממילא. "אילו נתנה לי עזרה סוציאלית אלף לירות", נאנחה לא זומן, "הייתי יכולה להשיג חדר עם חצר, בבית עזוב."

מרים מקוה שתמצא, אי-שם, את הכסף. בינתיים אין היא מנותקת מן החיים סביבה. לא-פעם אפשר לראותה יושבת בבית ש"ני, כשהיא שומרת על ילדיהם — חנם אין כסף. פעמים אחדות היא נראית שוקדת על ערימת ניירות. כאן, היא שופכת את לבנה. אם חושלם היצירה, הכתובה גרמנית, תישא את השם קורות חיי. "חי כלב", נוטים כמה משכניה לאמור. אך היא רואה בכך עלבון. כי כלב, במחיצתה, חי כבן אדם. יש לו מזל של כלב.

הונאות

מישחק הקלפים

באותו יום ששי אחר-הצהרים לא היה איש מאושר מאברהם בנדני. הוא סיים את שבוע עבודתו כסבל בבניין, פנה לחזור לביתו כשבכיסו משכורתו השבועית בסך 70 לירות. בדרכו הביתה חצה, כבכל יום, את השטח הגדול של יפו. לפתע, כי-אשר עבר בחורשה הנטועה מעל הנמל, הב"חין בשלושה אנשים העומדים ליד ספסל ושקועים במשחק מלהיב. הוא התקרב ל"מקום ועמד להסתכל. במרכז עמד מנחה המשחק, טרף בידי וזרזיות שלושה קל"פים. פים שניים מהם היו שחורים והשלישי אדום. לפתע הטיל האיש את שלושה הקל"פים על הספסל וביקש מאחד משני הנור"כחים להצביע על הקלף האדום. המנחש הצביע נכון וזכה בחמש לירות.

רווח והפסד. אברהם החל מגלה אף הוא עניין במשחק. "בוא, הצטרף", עודדו אותו השלושה. היא החל מנחש, ובעזרת עצותיהם של השניים שעמדו מהצד זכה עד מהרה בחמישים לירות. לפתע התהפך הגלגל. אברהם החל מפסיד סיבוב אחר סיבוב, עד שכילה את כל כספו. אחרי ש"התלונן במשטרה, נעצרו שניים מהשחקנים פתי מאמין. כשהובאו נסים אלקלומ"ברה (46) ושלמה בבני (31) בפני שיפט השלום בנימין קורנגולד, היו עמדותיהם חלוקות. שלמה הודה מיד באשמה ואילו נסים, אשר גייס להגנתו את עורך-הדין חיים קאזיס, כפר בה. טען עורך-הדין: "לא היתה כל רמאות. היתה דרושה כאן הבנה שיכלית. ותפסית-עין וזרזיות הן גם בבחי"הבאת עובדות בלתי נכונות. האיש היה טפש שהאמין. הרי אף אחד לא כפה עליו להמשיך לשחק."

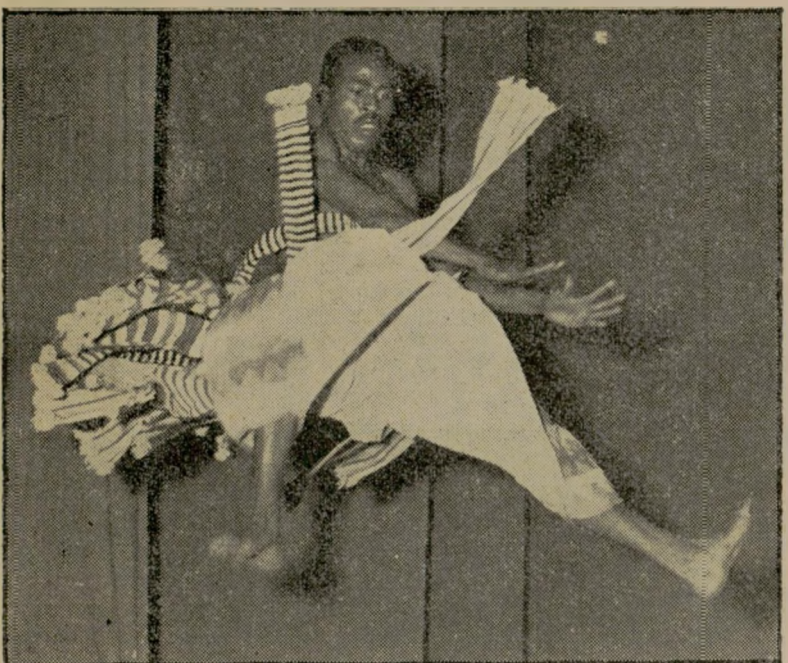
אך השופט קורנגולד לא קיבל טענה זו. "תחבולת עורמה היא מלכות שיוצרים אותה כדי להפיל בפת", כתב בגזר-דינו, בו חייב את הנאשם בשלושה חודשי מאסר על תנאי ותשלום מאה לירות קנס. "אין הברל"אם המלכות משוכללת או פרימיטיבית." כמו בכדורגל. קאזיס לא קיבל קביעה זו. "זה אבסורד", טען השבוע כשהגיש עירעורו לבית-המשפט המחוזי. "ברגע ש"המתלונן ראה כי המשחקים עולים עליו בכופרם, היה יכול להפסיק לשחק. גם בכדורגל, למשל, מבצעים השחקנים הטעויות של זרזיות כדי לבלבל את היריב, האם יאשימו גם אותם בהונאה כאשר יצליחו לגרום להפסד הקבוצה השנייה?"

מה קורה כאשר משרד החוץ מעניק חסות

התלביש

לם את מהות הויכוח שיתעורר סביב חיי"ם החשופים. לגביהם, זהו ענין טבעי בהחלט. כך הם חיים בארצם וכך הם מת"לבשים. ואם הם מופיעים בצורה זו על הבמה אין זה משום שהם חושבים שיש בכך לגרות ולמשוך את קהל הצופים, הם מציגים את הפולקלור המיוחד של ארצם, ורק טבעי הוא שיעשו זאת בתלבושות המקוריות בהן הם חיים, יומיום. מנקודת-מבט זו גם קיבלו אותם בכל מקום בו הופיעו באירופה. אפילו האנ"גלים השמרנים, העמידו לרשותם את איל"מיהם המכובדים ביותר, בלי להעלות על

ערה חדשה עימדת להתחולל בכוס הקטנה של חיי הבידור בישראל. תג"רום לה, כנראה, להקת מחול העומדת להתחיל בהופעותיה על בימות הארץ ב"שבועות הקרובים. במבול ייבוא הבידור הזר, אין זו כמובן תופעה יוצאת דופן. אבל להקת המחול של סנגאל, שתגיע לארץ אחרי סבוב הופעות של שנה ברחבי א"רופה, נבדלת משאר הלהקות שביקרו ו"מבקרות בארץ בנקודה אחת — רקדניה ורקדניותיה מופיעים על הבמה עירומים למחצה. הרקדנים הסנגאליים ודאי לא יבינו לעז"ר



ניתור האולוף

קפיצת מחול של רקדן מבני שבט אולוף של סנגאל, אחד הקטעים המרשימים ביותר שבהופעת הלהקה הסנגאלית. כל אנשי הלהקה, כמו מרביתם של תושבי סנגאל, הם מוסלמיים לפי דתם.



קטע מאחול באגים סנגאלי - כך הופיעו רקדני הלהקה

דע
בני
כ
ש
כ
הל
עו
ס
זה
פ
ט
צי
לדי
מה
חמ
סר
לא
לכ
וה
להו
כאי
רוי
בענ
ופיו
ב
לאר
ל
חש
הה
חזו
שד
בה
לא
במ
לה
אמ
שח